

OBSAH duben 2007

BIOPOTRAVINY

BioFach stylové poznámky
a inspirace 2-3, 10

Biopotraviny v jídelnách 3
BIO kysaný nápoj nejoblíbenější
biopotravinou 2007 3
Velikonoce s biopotravinami
z PRO-BIO 7

TRVALE UDRŽITELNÝ ŽIVOT

Velikonoční tradice 4
Trvale udržitelná pomlázka 4
La comunidad Magnolia 6-7
Ekozprávy 8

PORADNA A RECEPTY

Co je příčinou mozkové příhody
a infarktu myokardu? 8
Staročeská pučálka 9
Je líbo lektvárek 9
Špenátová roláda 9
Jak chutnají oceněné
biopotraviny 9

BIODIVERZITA / BIOZAHRADA

Proč šla Andulka do zelí aneb
Zelné hlávky, listí a košťály 11-12
Biozahrada v dubnu 12

PRO-BIO INFORMUJE

Opět hrozí snížení kompenzací
pro ekologické zemědělce 13
Ke snížení sazeb dotací na travní
porosty v systému ekologického
zemědělství 13
Zápisník účastníka kurzu ekologického
zemědělství I. 13-14
Pozvánky 15

NAŠE TÉMA - PERMAKULTURA

Nový permakulturní design
jablonořového sadu 15-16
Právě vyšlo 16

EKOLOGIE

Spalování dřevních briket – ekolo-
gicky i ekonomicky 17

MAPA BIOPRODEJEN, SERVIS,
KNIHOVNIČKA, INZERCE 18-20

Ohlédnutí za dvěma nesouměřitelně příbuznými veletrhy

BIO(FACH) STYLOVÉ POZNÁMKY A INSPIRACE

Začít lze pohádkově: bylo-nebylo... Byl v půli února v Norimberku největší světový veletrh biopotravin, jmenoval se jako obvykle BioFach, hostil hodně přes 2 000 vystavovatelů asi z 80 zemí včetně 25 českých. A byl to vskutku pohádkový zážitek, ani našich sedm hodin na prohlídku osmi nabitých hal nebylo dost. Nejstručněji shrnuto: těžko najít poživatinu, kterou byste tu neobjevili v kvalitě bio a často ve spoustě variant. Dojmů přehrášle – o víkendu 16.–18. března jsme je mohli na veletrhu BIOstyl v Praze konfrontovat s domácí realitou. A srovnávání je tu skoro povinností, chceme-li tvář v tvář tradovanému přání akterů BIOstylu – „být časem českým BioFachem“ – přispět k vyvrácení tuzemské akce a třeba i k naší efektivnější bioprezentaci v cizině.

Expozice PRO-BIO Svazu ekologických zemědělců poskytovala zázemí odborné a propagační literatuře z oboru a také ochutnávce

Od BioFachu k BIOstylu

Tradiční velikánský veletrh v Německu a teprve pláňaný drobeček u nás jsou sice příbuzní, leč zcela nesrovnatelní. V jistém smyslu ovšem i tady platí, že méně může být více. Stejně jako při degustaci vína se vychází z toho, že chuťové pohárky na jazyku vydrží v bdělosti necelou hodinu, platí, že prohlížet veletržní stánky a vnímat jejich nabídku pro chuť, zrak, ucho, čich případně i hmaty dokáže speciálně necvičený člověk v kondici tak dvě hodinky. A z tohoto pohledu byl pražský veletrh, zejména pro prvnávštěvníka příjemnější – nemusel odcházet vyčerpaný či s pocitem, že toho spoustu nestihl. (A to přes souběžně v pravém křídle paláce holešovického Výstaviště probíhající veletrh Esoterika.) Sice toho u nás bylo k obdivování, prohlížení a testování mnohem méně – však tu také máme co činit se dvěma odlišnými žánry, neboť na BioFachu se prezentují celé státy a jejich firmy hrající první ligu, zatímco BIOstyl je stále spíš začínající „one-country show“. Ale o to podrobněji se zase daly stánky obhlížet, dobroty chutnat a vystavovatelé zpovídat...

Mimochodem právě k nápaditosti stánků v Norimberku se firmy na Biostylu nepřiblížily ani nadohled – s výjimkou architektů Studia ARC (s objektem se slaměnou střechou a stěnami z nepálených cihel), Sluneční brány (s milým retro-prvkem v podobě autoveterána zn. Tudor z 50. let s bylinkovým designem) a alespoň příjemně dřevěného hájemství svazu PRO-BIO. Zatímco na BioFachu okouzlovaly převysoké chodící břížky firmy Weleda (na chůdkách) putující kosmetiku, půvabná Indka v národním kroji s vozíčkem vzorků atd. Kam se poděla česká invence? Jako by nápadité poutání zájmu vně

stánku bylo pro firmy ještě tabu. Byť jistě vědí, že i jen půvabná hosteska v efektní akci dokáže divy.

Na druhou stranu uznáme, že vedle potravin se už dalo vybírat z řady přírodě přátelských produktů – na výstavišti to byly voda, osvětlení, mycí a čistící prostředky, kosmetika, přírodní léčiva, doplňky stravy, oblečení, aromaterapie, komponenty a služby ve vztahu k domu, nechybělo ani biologicky rozložitelné nádoby či propisovačky. Škoda, že zdejší časopisy o bio i eko jako by BIOstyl ještě neobjevily – v Norimberku usilovalo o pozornost množství odborných i laických periodik, celostátních i regionálních.

Na přibližně stejné úrovni (a při porovnání kupní síly v Německu a v Česku o to více) bylo zato vstupné na oba veletrhy. Pražské denní vstupné 250 korun (a třídní permanentka v ceně 600 Kč) se, pravda, vztahovalo jak na BIOstyl, tak na Esoteriku. Manažer obou přehlídek, Ctirad Hemelík, celkem věrohodně argumentoval tím, že dárkové DVD a bohatý doprovodný, zejména přednáškový, program cenu lístku mnohonásobně vynahradí (a že ze vstupného se musí zaplatit lektoři přijíždějící i ze vzdálených končin světa).

Některé potenciální zájemce o návštěvu však vstupné odradilo (a nezdálo se ani některým vystavovatelům, kteří soudili, že případný finanční výpadek při nižším vstupném by se větší návštěvností srovnal). Na druhé straně je třeba říci, že v sobotu, kdy byla v Praze návštěvnost největší, už v Průmyslovém paláci uličky mezi stánky k příjemnému prohlížení, natož ochutnávání, prostorově skoro nestačily. (Širší však být mohly, stánkové městečko bylo totiž zbytečně stěsnáno na prostědek haly). Rozlehlejší pavilony norimberského výstaviště, s větším prostorem mezi stánky, skýtaly hostům

Retroautíčko ve stylu známého „De ja vu“ (to už tady bylo) změněného na ČAJ – to už tu bylo, využila Sluneční brána jedinečně, ostatně, jí nikdy dobré nápady nechybějí... FOTO: redakce

Ohlédnutí za dvěma nesouměřitelně příbuznými veletrhy BIO(FACH) STYLOVÉ POZNÁMKY A INSPIRACE

i při mnohem vyšší návštěvnosti větší pohodlí. Jedním z obtížně měřitelných, ale o to podstatnějších znaků je ovzduší na potravinářských veletrzích obecně panující (a nejde jen o vzduch k dýchání, který byl ostatně na obou místech dobrý, dokonce v Praze možná lepší). Jsou-li ochutnávky naprosto organickou součástí prohlídky a vystavovatelé laskomín přející, nevyhnutelně se vytváří atmosféra pohody a vzájemného naslouchání... I když norimberští biovystavovatelé z celého světa působili v tomto ohledu přece jen vstřícněji i nápaditěji (což platí i ve srovnání s většinou vystavovatelů ve společném českém stánku na BioFachu – ale o tom dále), ti pražští už vcelku také pochopili, že štedrost, přičinlivost a vřelost dělá ze zákazníků – noviců stále – (a někdy i obchodní) partnery.

Umíme se prodat?

Společná národní expozice připravená Státním zemědělským intervenčním fondem (SZIF) spolu se Svazem ekologických zemědělců PRO-BIO byla největší v dosavadní historii české účasti na BioFachu. Stánek pochopitelně nesl (2x!?) německy psané záhlaví Tschechische Republik – proč ale ne i anglické (cizinců přicházelo na veletrh dost)? Mnohem méně pochopitelné se nám jeví, proč podstatná část propagačních brožur a letáků byla v češtině, jen některé v angličtině – a pouze minimum v němčině...

Poměrně reprezentativní český stánek měl na čelní straně (kromě dvou krajních vitrin s poživatinami) právě pult s tiskovinami, za nimiž posedávaly příjemné, ale zřejmě nijak zvlášť motivované hostesky. Po bočních stranách byly pultíky s reprezentativní biovýrobci, kteří nabízeli své pochutiny i propagační materiály (aktivita či pasivita u nich zjevně souvisela s jazykovým vybavením) – a celkem přesvědčivě dokumentovali, že se u nás sortiment bioproduktů rozvíjí.

Oficiálně se na nabídce ve stánku ČR mělo podílet 25 společností (z toho 18 členů Svazu PRO-BIO), ale při pohledu na zboží to vypadalo sotva na polovinu fi-

rem. Někteří biovýrobci poslali jen vzorky produkce. To byl i případ manželů **Abrlových** z Pavlova (koření a víno): „Oni ty naše lahve ale vůbec nenabízeli k degustaci,“ postěžoval si při pražském veletrhu nad svými frekventovanými košovými pohárky vlnář Abrle.

Květa Fialová blahopřála vítězně nejchutnější biopotravině

FOTO: Jirka Dvořák

Uvnitř stánku, chráněn hradbou pultů, byl velký prostor se stolovou úpravou – jen pro pozvané. Zezadu přiléhala k našemu stánku expozice Polska; tamní stánky nevypadaly tak elegantně, ale působily otevřeněji. A kdybychom srovnávali s biogiganty, jakými bylo Španělsko, Dánsko či Itálie (vyhlášené „biozemí roku“), o domácím Německu nemluvě, byl by ten kontrast ve vstřícnosti a nápadech jak získat pozornost návštěvníků, stejně jako ve vybavení „PR“ – materiály (nejen textovými), ještě markantnější.

Vedle ochutnávek a stánkových prezentací probíhaly v Norimberku pochopitelně i přednášky, semináře a tzv. dílny. Na sobotu dopoledne byla v jednom ze sálů naplánována anglická prezentace českých bioproducentů. Skončila o tři čtvrtě hodiny dříve oproti programu... Byl nevelký zájem publika pádým důvodem pro takový postup? A nemůže za malý zájem chabá propagace? U našeho stánku nás předtím žádná reklama na tuto výjimečnou českou prezentaci neupoutala – a kde jinde už by se tak ambiciózní počín měl patřit

Dokončení na str. 10

KŘEST OÁZ STYLOVÉ NA BIOSTYLU

PRAHA – Útlá knížka měla v pátek 16. března křest, stylově při zahájení veletrhu BIOstyl. Na úspěch ji bio-moštěm připil v roli kmotra i zakládající člen LEA – europoslanec za německé Zelené **Milan Horáček**. Eko-agro-itinerář, jak autoři publikaci **Eko-agro-Oázy pro zvidavé** přezdívali, představuje ty venkovské bašty, které se mohou pochlubit více rozměry ekologického působení na návštěvníky a své okolí a stávají se vpravdě „učebnicemi v krajině“ – často pro malé i velké, turisty i odborníky, pro poutníky, rodinky i exkurze. Tedy oázami, které nabízejí bez zúžení papírem inspiraci a poučení všemi žijícími přímo v praxi. A které lze tudíž ochutnat, vidět, osahat, prožít. Tím se mj., přímo nabízejí i k návštěvě školám, které – byť sídlí obrazně řečeno leckdy za kopcem – často při školních výletech zažitým stylem odvázejí děti či studenty spíše do ZOO či muzea v dalekém velkoměstě...

Sblížit svět ekofarmy a ekocenter – takto pojatý výběr míst, kde již nejde jen o jeden produkt či téma, ale většinou o jejich ucelení domyšlený sled nebo systém, mohl vedle sebe na roveň postavit jak některé ekofarmy, tak centra ekovychovy. Při prvním veřejném představení Oáz vedle sebe usedli zástupci obou typů zařízení, představených i v publikaci: **Otakar Jiránek**, ředitel firmy Country Life, která nabízí inspiraci ve svém ekocentru s biofarmou v Nenačovicích u Berouna a **Emilie Strejčková**, „duchovní matka“ už značně komplexního pražského Střediska ekologické výchovy Toulcův dvůr. První z nich objasnil

Bio netkví v razítku, ale v životním stylu – to je názor Pavla Štěpánka, majitele ukázkové ekofarmy na Šumavě.

dlouhodobý záměr firmy propagovat a šířit biopotravinu v kontextu co neširšího pojetí zdravého životního stylu, čemuž odpovídá i sídlo společnosti vybudované v podobě nízkooenergetického až pasivního domu, založení již padesátky Klubu zdraví po celé ČR, vydávání časopisu, rozvíjení Institutu životního stylu, exkurze na zelinářské ekofarmě apod. Propagátorka „dotykové“ terénní ekovychovy z Toulcovy dvora zase osvětlila význam zaměření centra zejména načasné působení na nejmenší děti, u nichž se vinou malého kontaktu s živou přírodou ztrácí schopnost brát si z ní potřebné informace, chápat její potřeby a kultivovat si tak cit pro pohyb a únosnost aktivit člověka v krajině i prostředí kolem nás.

Aktérům ekovychovy **Karel Merhaut** za autorský tým LEA zdůraznil snahu sdružení přispět publicitou k rozvoji poznávací ekoagrotistiky, k vyššímu využití ubytovacích kapacit řady ekofarmy a ekocenter, i ke sblížení někdy zbytečně izolované se rozvíjejících světů ekozemědělců a aktérů ekologické výchovy. Proto LEA chce publikaci poskytovat zejména tzv. multiplikátorům osvěty obou oborů, a to v jamě etapě distribuce zdarma, resp. za úhradu jejich nákladů. **mrk**

BIO KYŠANÝ NÁPOJ NEJOBLÍBENĚJŠÍM BIOVÝROBKEM ROKU 2007

Biospotřebitelé ukázali svou lásku k mléku a nastavili tak trochu zrcadlo producentům a zpracovatelům. Necht' je to tedy pro ně výzva!

V prosinci 2006 odstartoval další ročník spotřebitelské ankety o „Nejoblíbenější biovýroba roku 2007“, který navázal na odbornou soutěž „Česká biopotravina roku“.

Dvacet českých biovýrobků se ucházelo o přízeň spotřebitelů, kteří mohli hlasovat buď prostřednictvím našich www stránek nebo pomocí tištěných hlasovacích lístků. A který výrobek získal z 949 platných hlasů nejvíce? Bio kysaný nápoj z Valašských mlékáren, který obdržel 224 hlasů. Spotřebitelé se tak vzácně shodli s odborníky z řad šéfkuchařů, zemědělců, gurmetů a marketingových specialistů. Druhé místo obsadily kozí výrobky z Ekofarmy Břeží s 96 hlasy. Tady spotřebitelé projevíli svou náklonnost ke kozím výrobkům obecně, neboť jak se ukázalo na veletrhu Biostyl, mnozí hlasující zatím dobře nerozlišují jednotlivé výrobce kozích lahůdek. Na třetím místě, těsně za kozími výrobky, skončil Biotvaroh z Polabských mlékáren s 88 hlasy.

FOTO: redakce BIO

SLÁVA VÍTĚZŮM, ČEST PORAŽENÝM!

Naše spotřebitelská anketa vlastně nemá tak úplně poražené, protože my biospotřebitelé jsme velice rádi za každý český biovýroba! Takže se jako organizátoři ankety i jako aktivní biospotřebitelé těšíme na další novinky letošního roku a doufáme, že nebudou chybět tolik oblíbené mléčné výrobky, sušenky, ale třeba také výrobky z českého bioovoce a velkým přínosem by byl i nějaký masný biovýroba!

CENY Z RUKOU KVĚTY FIALOVÉ

Při vyhlášení výsledků ankety obdrželi první tři výherci diplom s poukázkou na výstavní plochu na Biostyl 2008 zdarma, a to přímo z rukou šarmantní dámy, paní Květy Fialové, jejíž kroky z pódia vedly rovnou ke stánku Polabských mlékáren na ochutnávku ochucených biotvarohů. Následovalo losování 5 hlasujících spotřebitelů, kdy se do hlasovací bedny nořila ruka paní Fialové na střídačku s rukou Dr. Jana Novotného, obchodního ředitele společnosti Incheba, která je pořadatelem veletrhu Biostyl. Výherci fair trade košíků (společnosti Centrum férového obchodu) naplněných soutěžícími biopotravinami, věnovanými výrobci, se stali 3 ženy a 2 muži: slečna **Bára Procházková** z Prahy, jejíž maminka je členkou PRO-BIO LIGY, což nás velmi těší, paní **Nada Spratková** od Třince, které jsme výhru poslali expresní poštou, paní **Lucie Berná** z Prahy, pan **Michal Břeský** z Prahy, jehož žena si přijela spolu s rozkošnými dvojčaty cenu vyzvednout ještě v neděli odpoledne na Biostyl a poslední výherce pan **Antonín Rezek** si cenu převzal v pondělí v našem IC v Toulcově dvoře, kde nám prozradil, že se celý život věnuje zemědělství, že zná ekofarmu Abatis a že přivede do Toulcovy dvora, který je úžasnou pražskou oázou, svou malou vnučku.

Za PRO-BIO LIGU děkují všem hlasujícím spotřebitelům, výrobcům biopotravin a **Ctiradu Hemelíkovi**, managerovi veletrhu Biostyl, za letošní zdařilý ročník ankety a těším se na další ročník soutěže pořádané při příležitosti Biostylu 2008.

Jana PRŮŠOVÁ

Ohlédnutí za dvěma nesouměřitelně příbuznými veletrhy BIO(FACH) STYLOVÉ POZNÁMKY A INSPIRACE

➔ **Dokončení ze str. 3**

vybubnovávat! Snad budou vložené prostředky i energie příště zhodnoceny důsledněji.

BIO s razítkem i bez mají v rukou ženy

Doprovodný program dvojveletrhu BIOstyl-Esoterika v Praze byl docela napěchován přednáškami, prezentacemi slovem i obrazem, diskusemi i seancemi – vedle střední haly jim byly vyhrazeny i velké prostory na okrajích křidel a také menší pódia. Během tří dnů bylo těch pořadů podle slov manažera Hemelíka na třicet (čímž akce jistě konkurovala Norimberku) a mnohé z nich byly slušně zaplněné. Zejména ovšem ty, které spadaly do esoterické sféry... Zde zmíníme, že převahu mezi publikem – a zdá se, že mnohem zřetelnější než v Německu – měly ženy. Což může být vodítko pro vystavovatele na příští rok.

BIOstyl se konal teprve podruhé (Esoterika počtvrté) a oproti loňsku se podle organizátorů rozrostl bezmála čtyřikrát – ze 30 firem na 150. Ovšem biopotravin y jich nabízelo sotva 20!!!, tedy méně než na pražském Biojarmku. Jemu, pravda, nahrává čas sklízene z hojnosti zeleniny, která na BIOstylu (na rozdíl od BioFachu) chyběla – ostatně stejně jako více výrobků masných či čerstvé pečivo. Trochu dezorientujícím dojmem působilo, že na BIOstylu byly i některé spíše esoterické firmy v jednom z levokřídelních stánků jste se tak mohli přihlásit například do kurzů Sám sobě přítelem („Na konci cesty pak někteří z nás zažijí bezpodmínečnou Lásku, Celistvost a Naplnění...“, stálo mj. v agitačním letáku.), zatímco v pravém křídle jste vedle Světa Grálu mohli také popít v Dobré čajovně, ochutnat dobré (nebio) víno nebo vyzkoušet prospěšné matrace ze špalďových otrub.

„Pravé křídlo je pro duši, levé pro tělo,“ vysvětloval ideu dvojpodniku manažer Ctirad Hemelík, čemuž by však mnohý vystavovatel „zleva“ jistě oponoval s poukazem, že i zde jde o duševní rozměr vztahu ke všemu živému, krajíně, venkovu. „Je na každém, kam se s nabídkou zařadí,“ říká ale manažer. Proti uvedenému demokratickému přístupu asi nemá moc šancí obava pravověrných zastánců „čistého bio“ ze všeho, co se k němu účelově přituluje – ostatně je na protagonistech ekozemědělství, aby svou certifikovanou ryze uměli řádně argumentačně „prodat“ i laikům. Už sám název BIOstyl chytře umožňuje široký výklad. Nemusí se tu nutně prezentovat jen producenti a obchodníci biopotravinami s razítkem (zatímco v Norimberku je to přísnější – u nás takové pojetí na VELEtrh ještě dlouho nevydává!), ale i ti, kteří nabízejí (nejednou ovšem podle svých vlastních kritérií) zdravé, zdravější nebo „nějak“ ekologické výrobky... A těmi už nejsou pouze poživatiny, nýbrž například oblečení ze zvláště přírodních materiálů nebo (bio)kosmetika (na BioFachu byl nově součástí – namísto esoterické expozice jako v Praze – právě kosmetický veletrh Vivaness).

Vystavovatelé, s nimiž jsme v Praze mluvili, většinou nežehrali na ceny stánků (v Norimberku nesly náklady na

BIOstyl byl v rukách žen nejen v roli zákaznic, ale také v roli mnoha žen podnikatelek a majitelů obchodů

ší expozice SZIF a PRO-BIO). I když někteří tvrdili, že jim tržba na místě náklady na akci nepokryla, většinou nepovažovali svou účast za ztrátovou. Váží si totiž i možnosti představit se bezprostředně „zočivoči“ i těm vážným zájemcům (zájemkynin!), z nichž se zákazník stane až časem. A mnozí si také uvědomují, že na adresnou systematictější reklamu v tisku, nebo dokonce v televizi, nemají a i ta společná neadresná, řídká a jen obecně „obrová“ by je přišla na mnohonásobně víc při velmi pravděpodobně minimálním efektu.

Takže závěrem: pokud se ani příští rok nedostanete na BioFach do Norimberka, nezoufejte; BIOstyl (patrně zas o něco dospělejší) vám v „biofocu“ nabídne slušnou kolekci hodnotnějších potravin i doplňkových laskomin, osvěty i nápadů k tématu – a představí vám eko-bio-producenty a obchodníky z tuzemského trhu asi v aktivnější a tedy atraktivnější podobě než německý obřh. A o to – dozvědět se co nejvíc o zdejší nabídce „bio“ a o její dostupnosti – jde přece většině z nás především. Čímž vůbec nenavádíme k rezignaci na návštěvu norimberské světové biojedničky. Laikům, vyznavačům této produkce a zejména profesionálům v oblasti nadstandardní výživy totiž pořádně otevře oči, pokud jde o možné rozměry a trendy nabídky ekozemědělců, a též, pokud jde o širší prostor k rozmachu a zrání oboru bio u nás.

Karel MERHAUT a Jan PLACHETKA

VLNA, KTERÁ NEŠTÍPE ANI MIMINKA

Na BIOstylu jsem se setkali s mladou dvojicí, která se vydala na cestu podnikání v oboru souvisejícím s biokvalitou. **Eva Švejnová a Michal Veinar** začali podnikat v oboru prodeje vlněného oblečení v roce 2006.

„Důvodem vlastně bylo to, že při narození dostal náš synek výbavičku od norských přátel z biovlny. Potřebovali jsme pro jeho citlivou pleť něco takového. Pak jsme hledali výrobce, který by byl nejbližší, našli jsme německého dodavatele,“ přibližuje nám Eva Švejnová svoji motivaci k tomuto podnikání.

Výrobky jsou z biovlny, ale vlna se dováží ke zpracování bohužel až z Austrálie, protože je pro zpracovatele levnější. Dalším dobrým důvodem je také vysoká kvalita australského ovčího rouna, ze kterého je pak kvalitní nit. Při dalším zpracování se hledí na zachování původních vlastností vlněného vlákna, proto se dál chemicky nečistí a nebělí, barví se jen přírodními barvivy.

Spodní i svrchní prádlo z biovlny vyhovuje lidskému tělu tím, že je prodyšné a tzv. outdoorové – nedovoluje promočení oděvu při dešti. Zabraňuje jak přehřátí, tak podchlazení organismu. Upravené vlákno, zejména v kombinaci s hedvábím, je velmi příjemné. Vlněné spodní prádlo je vhodné při sportování. Hospodyňky s ním mohou být spokojeny také proto, že má samočisticí schopnosti a pere se méně často, jen v ruce při teplotě vody 30 °C.

Vlněné výrobky pro kojence i dospělé můžete zakoupit zatím jen v internetovém obchodě v Českém Krumlově (www.vlneoblecky.cz), protože paní Eva je na rodičovské dovolené a kráček v malém městě by neměl šanci se udržet jen při návštěvě místních... Objednat si můžete oblečení jednak pro kojence, a potom i pro dospělé – spodní prádlo, trička, pulovry i kalhoty. Jedině snad pubescentům nevyhoví, protože potištěná trička a biokvalita, nejdou k sobě.

vha

Stánek věnovaný celostní architektuře přinesl pěkný nápad s jednoduchým osvěžovačem vzduchu lahodícím zároveň oku – miska s kameny jako fontánka

FAIRTRADE BIO ČOKOLÁDY BONVITA

- * BRUSINKOVÁ
- * Z RÝŽOVÉHO MLÉKA
- * BÍLÁ RÝŽOVÁ
- * HOŘKÁ / S OŘECHY

FAIRTRADE * BEZ LEPKU * I PRO VEGANY !

Výhradní dovozce do ČR: Siksta R., Tel. 608 378 478

Zakoupíte online na www.BIOOBCHOD.CZ !